22/06/2021

Vasile Bănescu: Biserica este favorabilă oricărui tip de educație cu adevărat (nu imaginar), utilă și autentic formatoare

Vasile Bănescu, Purtătorul de cuvânt al Patriarhiei Române, a transmis marți mai multe precizări legate de „așa-zisa ‹educație sexuală› devenită obiectul unor mari presiuni ong-istice și partinice pentru introducerea ei într-o programă școlară deja asfixia(n)tă, ignorându-se sau sfindându-se inclusiv voința părinților și drepturile lor constituționale de a decide asupra educației propriilor copii”.

Vasile Bănescu amintește de la început că există deja în școlile din Romania materii (în afară de Biologie) al căror conținut este perfect adecvat predării noțiunilor necesare elevilor pe teme legate de sexualitate (Consiliere și dezvoltare personală, Educație pentru sănătate; Pregătiţi pentru viaţă. Educaţie pentru viaţă şi comunitate; Adolescenţă şi autocunoaştere; Mai întâi caracterul.).

„Patriarhia Română, dar și celelalte Biserici din România, pledează ferm pentru disocierea programelor școlare de orice tip de ideologie, precum ‹ideologia de gen›

sau de ‹recomandările› ideologizant-alienante cuprinse în Documentul Biroului Regional OMS pentru Europa și BZgA, intitulat ‹Standarde pentru educația sexuală in Europa – un cadru pentru factorii de decizie politică, specialiști și autorități din domeniul educației și sănătății›”.

„Ideologizarea informațiilor transmise elevilor în cadrul școlar, care trebuie sa rămână unul curat și neutru ideologic, inclusiv pe teme legate de sexualitate, este în totală contradicție cu scopul real și ultim al educației: formarea omului în spiritul celor mai înalte valori morale și al eticii virtuții ca expresie a echilibrului și normalității”, precizează Purtătorul de cuvânt al Patriarhiei.

Adevăratele cauze ale statisticilor triste
El spune că dincolo de sofismul, adică de minciuna ambalată „credibil”, prin care se transmite obsesiv-compulsiv ideea că „avem cel mai mare număr de mame minore din Europa, cel mai mare număr de tineri infectați cu HIV din Europa, cea mai tânără bunică din lume” DIN CAUZA absenței din programa școlară a unei materii obligatorii numite „educație sexuală”, dincolo de această asiduă încercare de manipulare se află, în realitate, adevăratele cauze ale acestor triste, prin nefirescul lor, statistici:

1.) disoluția familiei;
2.) abandonul școlar.

„Niciunul dintre vehemenții apostoli ai sexualizării vieții copiilor de la vârste cât mai fragede, inclusiv prin propagarea în școli a aberantei, toxicei „ideologii de gen” (a se vedea detestabilul moralmente „Document al Biroului Regional OMS pentru Europa și BZgA, intitulat „Standarde pentru educația sexuală în Europa”), nu pare interesat de remedierea acestor cauze reale ale începutului precoce al unei vieți sexuale dezordonate cu consecințe dramatice pentru copii și adolescenți, ci doar de introducerea cu orice preț în școli, chiar fără acordul părinților (locuiți de „himere medievale”), a unei materii dovedit ideologiza(n)te, deci deformatoare de firesc și de realitate”.

Poziția Bisericii Ortodoxe Române
Poziția Bisericii Ortodoxe Române, care a susținut permanent caracterul opţional în școli al orelor de „educație pentru viață”, poziție împărtășită din câte știu și de celelalte culte religioase, adică de autentica societate civilă, a cărei existență nu se restrânge la câteva ong-uri zgomotoase confiscate ideologic, se rezumă la următoarele argumente realiste:

1. Constituția României prevede: „părinţii sau tutorii au dreptul de a asigura,

potrivit propriilor convingeri, educaţia copiilor minori a căror răspundere le revine” (art. 29, alin. 6); de asemenea, „libertatea gândirii şi a opiniilor, precum şi libertatea credinţelor religioase nu pot fi îngrădite sub nicio formă. Nimeni nu poate fi constrâns să adopte o opinie ori să adere la o credinţă religioasă, contrare convingerilor sale” (art. 29, alin. 1); așadar, nu există niciun temei obiectiv pentru ca Statul să impună un model ideologic în educația copiilor, peste acordul și convingerile părinților.

2. Totodată, în Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului se arată: „părinţii copilului au cu prioritate dreptul de a alege felul educaţiei care urmează să fie dată copiilor lor” (art. 51, alin. 2).
3. Conform Legii educației naționale nr. 1/2011, „educația și formarea profesională a copiilor, a tinerilor și a adulților au ca finalitate principală formarea competențelor, înțelese ca ansamblu multifuncțional și transferabil de cunoștințe, deprinderi/abilități și aptitudini, necesare pentru împlinirea și dezvoltarea personală, prin realizarea propriilor obiective în viață, conform intereselor și aspirațiilor fiecăruia și dorinței de a învăța pe tot parcursul vieții” (art. 4); așadar, finalitatea nu este conectarea minții elevilor la ideologii invariabil nocive, fapt probat constant în istoria contemporană a umanității.
4. Potrivit art. 65, alin. 4 și 5 din Legea educației naționale nr. 1/2011, „Planurile-cadru şi programele şcolare pentru disciplinele/domeniile de studiu, respectiv modulele de pregătire obligatorii din învăţământul preuniversitar sunt elaborate de către instituţiile şi organismele abilitate ale Ministerului Educaţiei, Cercetării, Tineretului şi Sportului şi se aprobă prin ordin al ministrului educaţiei, cercetării, tineretului şi sportului. Curriculumul la decizia şcolii se constituie atât din pachete disciplinare opţionale ofertate la nivel naţional, regional şi local, cât şi din pachete disciplinare opţionale ofertate la nivelul unităţii de învăţământ. Consiliul de administraţie al unităţii de învăţământ, în urma consultării elevilor, părinţilor şi pe baza resurselor disponibile, stabileşte curriculumul la decizia şcolii.” Așadar, Planurile-cadru și programele școlare sunt elaborate de către Ministerul Educației, nu prin lege adoptată de Parlamentul României.
5. În planul curriculumului școlar formal, responsabilitățile educaționale nu pot fi atribuite decât personalului didactic, certificat în acest sens.
6. Considerăm că încadrarea în mod obligatoriu a elevilor în programe de educație sexuală reprezintă un atentat asupra inocenței copiilor, împiedicând dezvoltarea lor firească și marcându-i pe aceștia pentru întreaga viață. În acest sens, mai multe studii realizate în diferite țări au demonstrat că o astfel de abordare a educației copiilor a avut ca urmare începerea vieții sexuale mai devreme, cu implicațiile de rigoare, fără vreo îmbunătățire în plan social.

7. În unele state ale Uniunii Europene, educația sexuală este organizată în cadrul altor discipline școlare (Austria, Grecia, Irlanda, Letonia, Portugalia, Slovacia, Spania), iar în altele, ca disciplină distinctă, neavând caracter obligatoriu (Bulgaria, Cipru, Danemarca, Finlanda, Italia, Lituania, Polonia).
8. În România, studierea temelor specifice educației pentru viață și sănătate se realizează în cadrul disciplinei școlare obligatorii Consiliere și dezvoltare personală, căreia i se alocă deja o oră/săptămână în Planul-cadru pentru învățământul gimnazial. De asemenea, în sistemul public de învățământ românesc există deja discipline opţionale, ofertate la nivel național, care abordează aspecte privind educația pentru viață: Educație pentru sănătate; Pregătiţi pentru viaţă. Educaţie pentru viaţă şi comunitate; Adolescenţă şi autocunoaştere; Mai întâi caracterul.
9. În țara noastră, numeroase și reprezentative asociaţii din societatea civilă şi-au exprimat îngrijorarea faţă de efectele educaţiei sexuale asupra copiilor. Aceste asociaţii şi-au prezentat poziţia în mod public şi au propus soluţii alternative, în care accentul cade pe educația pentru familie. Considerăm că pregătirea pentru viaţa intimă şi de familie trebuie să fie lăsată în primul rând în sarcina familiei care poate aprecia corect şi obiectiv stadiul de dezvoltare psiho-fizic, intelectual şi emoţional al copilului.
10. Potrivit raportului Sarcina la adolescente în România, realizat de Reprezentanța UNICEF în România și de Asociația SAMAS în anul 2020, „persoanele cu cel mai scăzut nivel de educație au cele mai multe sarcini (31,7%), de peste trei ori mai mare decât cele care au absolvit învățământul obligatoriu sau ani de liceu”. În acest sens, precizăm că, din anul 2009, Patriarhia Română a inițiat și a dezvoltat Proiectul Alege Școala!, în vederea prevenirii fenomenului de părăsire timpurie a școlii și a combaterii abandonului școlar, prin implementarea unor programe de sprijin pentru creşterea accesului şi participării la educaţie. Grupul țintă, înregistrat și monitorizat, cuprinde peste 33.000 de copii vulnerabili, la care se adaugă un număr cel puțin egal de copii care au beneficiat indirect de activitățile desfășurate. Acest proiect educațional, apreciat în România și la nivelul instituțiilor europene, reprezintă un model de parteneriat Familie – Biserică – Școală. Proiectul Alege Școala! a ajuns la cea de-a zecea etapă pe parcursul a două programe operaționale (Programul Operațional Sectorial pentru Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013 – POSDRU și Programul Operațional Capital Uman 2014-2020 – POCU), valoarea totală a finanțării fiind de aproximativ 20 de milioane de euro.

Foto credit: Basilica.ro / Raluca Ene

basilica.ro